FOR

ONKEL JACOB.

Den 2den December 1884.

161

Mel.: En dejlig ung Ridder —

I kjender ham jo Alle, den rare, gamle Mand,
der siger hvad han mener, gjør Løjer hvor han kan,
der læser sine Blade og ryger sin Cigar
og er den bedste Ægtemand, som hidtil Jorden bar!

Se, saadan I ham kjender, men **jeg**, jeg kjender mer;
fra jeg var ganske lille Pog jeg for mig Onkel ser:
i Munden stundom strix — men i Hjærtet altid blid
og mild i sine Domme, saadan var han al sin Tid.

Og lyst han sér paa Livet — det har han altid gjort,
saa selv om han har Modgang, man mærker det ej stort.
I Hjemmets lune Hygge — Bezique til Tidsfordriv
med Jette — ja, dér har I Idealet i hans Liv!

Hav Tak, Du gamle, gode Ven! for alle disse Aar —
jeg véd, Du tager kjærlig Del i, hvordan det os gaar;
jeg ønsker Dig blot dette i denne glade Stund,
at længe Du og Jette maa kjende Lykke kun!

Fætter Jacob.
(C. L.)

O. C. Olsen & Co. Kjobenhavn.